

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1162** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба С. Б. Д. със съдебен адрес: гр. С., ул. „С. Г. № 27 срещу ревизионен акт № *9/04.10.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на Н. – С., офис „Красна поляна” потвърден с Решение № 1861/06.12.2010 г. на Д. на Д. „, й У. на изпълнението” - гр. С. П. ЦУ на Н.. С оспорения РА за жалбоподателя са определени задължения по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ отм./ за 2005 г. и 2006 г. в общ размер на 549,74 лева и лихви за просрочие в размер на 312,60 лева.

В жалбата, от съда се иска оспореният РА, в обжалваната част да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите неоснователно са пренебрегнали представените в хода на ревизионното производство доказателства, касаещи получените от оспорващия суми от неговата баба, която е потвърдила това обстоятелство с писмена декларация. Инвокирани са доводи, че не съществува законова забрана във всеки един момент от ревизионното производство, включително и след съставянето на ревизионен доклад по реда на чл. 117 от ДОПК, да се правят възражения и да се представят доказателства. В проведеното по делото открито

съдебно заседание оспорващият не се явява. Упълномощеният от него адвокат Г. поддържа жалбата, излагайки подробни съображения в писмен вид.

Отвeтникът по оспорването, в лицето на Д. на Д. „. и У. на изпълнението” П. ЦУ на Н. – гр. С., чрез юрисконсулт Гърбелова, намира жалбата за неоснователна и недоказана, като моли същата да бъде отхвърлена, по съображенията, посочени в решението, с което е потвърден РА.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ ревизия № 1001767/26.02.2010 г., изменена със ЗВР № 1004689/04.06.2010 г., издадени Началник сектор „Ревизии” в Д. „Контрол” П. ТД на Н. С., е възложено извършването на ревизия на С. Б. Д. за определяне на задълженията по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ, отм./ за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2006 г., по чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., вноски за държавно обществено осигуряване за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г., вноски за здравно осигуряване за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г. и вноски за ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г.

В хода на ревизията са събрани различни доказателства. Някои са представени от данъчно задълженото лице, а други чрез изискването им от различни държавни институции и частни юридически лица – банки, телекомуникационни компании и други. Установено е, че през ревизирания период оспорващият е имал трудово правоотношение с „Шанс ББМ” ЕООД, поради което не е имал задължение да подава годишна данъчна декларация. Представени са служебни бележки от работодателя му за получени доходи и внесени осигурителни вноски.

За 2005 г. е установено, че Д. е закупил лек автомобил Ауди 80, с ДК № С 9405 ХА по фактура № 15/11.02.2005 г. за сумата от 5 800,00 лева, като средствата за закупуването на автомобила са събрани на сватбеното му тържество. Лицето е дало допълнително обяснение, посочвайки, че майка му е предоставила парични средства в размер на 10 000,00 лева - изтеглен банков кредит, съгласно договор от 27.10.2006 г. и 8 000,00 лева от спестявания. Тези обстоятелства се установяват от представеното банково извлечение. С. Б. Д. е декларирал, че предоставените от майка му суми се използват за погасяване на кредит от ОББ.

На 19.12.2006 г. съпругата на Д., Т. Д. е придобила недвижими имот П. условията на съпружеска имуществена общност, видно от представените нотариални актове № 74/2006 г. и № 75/2006 г., като средствата за покупката са осигурени чрез кредит - договор за предоставяне на банков кредит за закупуване и ремонт на недвижим имот от 14.12.2006 г.

Ревизираното лице е пътувало в Испания през май 2009 г., П. свои роднини и в Г. за периода 28 - 31.05.2008 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № 1004689 от 23.07.2010 г., връчен на лицето на 03.08.2010 г. Срещу констатациите на ревизионния доклад жалбоподателят е подал възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. № 1159-00-231/16.08.2010 г. по описа на ТД на Н. С., офис „Красна поляна”. Към възражението е приложено саморъчно заявление от Латина Петрова Кръстанова – баба

на Д., в което се сочи, че му е дала през 2005 г. 3500 лева, а през 2006 г. още 2400 лева. Ревизията е приключила с издаване на РА № *9 от 04.10.2010 г., издаден от Старши инспектор по приходите П. ТД на Н., гр. С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1004689/23.07.2010 г., подписана от органа, възложил ревизията. Видно от констатациите на ревизионния акт, възраженията на лицето не са уважени. Установени са задължения за данък по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. и 2006 г. в общ размер на 549,74 лева и съответните лихви в размер на 312,60 лева.

Д. е оспорил РА по административен ред пред Д. на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н.. С Решение № 1861/06.12.2010 г. на Д. на Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н. РА е потвърден.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният РА е връчен на Д. лично, на 12.10.2010 г. Жалбата до Д. на Д. „, и У. на изпълнението” П. ЦУ на Н. – гр. С. е подадена на 21.10.2010 г. /вх. 94-18-79/. Решение № 1861/06.12.2010 г. е връчено на оспорващия на 11.12.2010 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 23.12.2010 г. /вх. № 94-00-254/, т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е подадена от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване, поради което съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения РА органът по приходите е приел, че са налице данни за получени от С. Д. през 2005 г. и 2006 г. доходи, чиито произход не е изяснен. В хода на ревизията е проследен приходната част на паричния поток и е прието, че същата е формирана от доходите от трудови правоотношения, предоставени средства от майка на лицето и S от отпуснат кредит за ремонт на апартамент, а разходната част - от разходи за живот по данни на Националния статистически институт /НСИ/, S от стойността на закупен автомобил, S от вноски за погасяване на кредит и разходи за пътуване в чужбина. За целите на данъчното облагане са изготвени справки за паричните потоци за всяка година поотделно, подробно описани в ревизионния доклад и в акта.

Органите по приходите са приели, че П. проследяване движението на паричния поток е установено, че за всеки един от месеците на 2005 г. и 2006 г. разходите на задълженото лице са превишавали получените доходи/приходи, т.е. налице е „недостиг на средства”. Установено е, че към 31.12.2005 г. сумата на разходите превишава сумата на доходите/приходите с 3 034,07 лева и към 31.12.2006 г., сумата на разходите превишава сумата на доходите/приходите с 1 684,42 лева и тези средства следва да бъдат подложени на облагане с данък по реда на чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./.

Не е кредитирано заявлението, написано от бабата на Д. с мотива, че същото е представеното едва с възражението към ревизионния доклад, т.е. когато е бил констатиран вече недостигът на средства.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите по приходите изводи, анализирайки доказателствата, съдържащи се в административната преписка и представените от оспорващия писмени доказателства.

Безспорно е, че представеното на 16.08.2010 г. заявление /л. 117/ е частен документ по смисъла на чл. 181 от ГПК. П. положение, че неговата автентичност и вярност не са

оспорени, той има обвързваща съда формална доказателствена сила по отношение на изявленията, които се съдържат в него. Формалната доказателствена сила не обхваща датата и мястото на съставянето на частните документи. Преценката за достоверност следва да се направи, в съвкупност с всички други факти, имащи отношение към направените изявления. В разглеждания случай не е спорно, че Латина К е написала документа на 15.08.2010 г. Необходимо е да се отбележи, че договорът за паричен заем или за дарение, както е в случая, между физически лица не е формален, а реален, поради което за неговото сключване и за възникване на финансовото правоотношение е необходимо и достатъчно предаването на заемната /дарената/ сума от заемодателя /дарителя/ на заемателя /дарения/. Заем или дарение между физически лица, още повече роднини не може да бъде доказан с официални документи. Обстоятелството, че един документ е частен, не означава, че може да бъде игнориран. П. липса на оспорване по реда на чл. 193 от ГПК, съдът не може да не приеме за неистински представения и приет частен документ. Оспорващият е изтъкнал съвсем основателни доводи, по отношение на това, защо процесния документ са представени едва след съставянето на ревизионния доклад. До преди това той, като физическо лице не е могъл да знае, че ще бъде констатиран недостиг на средства за част от периода, предмет на данъчната проверка. Съвсем естествено е, предвид на дългия обхват на ревизията от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г., лицето да не си спомня за някои факти, случили се преди пет или шест години и касаещи негови отношения с близки роднини, защото житейски е известна динамиката на тези отношения и обвързването им с допълнителни уговорки или споразумения, в които участват и трети лица. Следвайки прогласения в чл. 6 от АПК принцип на съразмерност, ревизиращите е следвало добросъвестно и да съберат допълнителни доказателства относно реалността на получените от Д. от неговата баба парични суми. Безспорно е, че те разполагат с необходимите властови правомощия и потенциал да изискат обяснения от лицето, от което оспорващият твърди, че е получил пари, както и да проверят дали то е имало финансовата възможност да предостави средства.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но П. несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен.

Оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, поради което на същия следва да се присъдят такива. Платените държавни такси и направени разноски по производството и възнаграждението за един адвокат по делото, следва, П. отмяна на обжалвания административен акт, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, да се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Б. Д. от гр. С. ревизионен акт № *9/04.10.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на Н. – С., офис „Красна поляна” потвърден с Решение № 1861/06.12.2010 г. на Д. на Д. „, й У. на изпълнението” - гр. С. П. ЦУ на Н., с който за жалбоподателя са определени задължения по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ отм./ за 2005 г. и 2006 г. в общ размер на 549,74 лева и

лихви за просрочие в размер на 312,60 лева.

ОСЪЖДА Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н., на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на С. Б. Д. с адрес: гр. С., ул. „С. Г. № 27, сумата от 133,50 /сто тридесет и три лева и 50 ст./ лева, от които 120 /сто и двадесет/ лева платено адвокатско възнаграждение, 10 /десет/ лева държавна такса и 3,50 /три и 50 ст./ лева, такса за банков превод.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.